

Hartsvriendinnen

Raken jij en je beste vriendin ook nooit uitgepraat? Deze week vertellen Deborah (39) en Marianne (39) over hun bijzondere vriendschap. Ze verloren elkaar door een verhuizing uit het oog, maar zijn nu closer dan ooit.

‘Nu laten we elkaar nooit meer gaan’

DEBORAH (39)

Thuis: samenwonend met Jeroen (42)
Werk: allround dierentuinmedewerker
Hobby's: lopen met de honden, dagjes weggaan en naar het theater met vrienden

MARIANNE (39)

Thuis: samenwonend met Edwin (49) en moeder van zoon Jonnah (6)
Werk: allround dierentuinmedewerker
Hobby's: tekenen, dagjes weggaan en naar het theater met vrienden

De eerste keer dat ik haar ontmoette, dacht ik:

Deborah: "Oooh, geen idee wat ik toen dacht!"

Marianne: "Dat is zo lang geleden, ik zou het ook niet meer weten.

Deborah kwam als kind bij mij om de hoek wonen, in Beverwijk.

Ik leerde haar kennen tijdens het buitenspelen. We zaten ook bij

elkaar in de klas, in groep 5 van de basisschool. Hoe het ging, weet ik niet meer precies, maar opeens waren we vriendinnen."

Deborah: "En echt heel goede vriendinnen. Binnen een week waren we altijd samen, ook toen we naar de middelbare school gingen."

Toen wist ik: op jou kan ik bouwen

Marianne: "Mijn moeder was al ziek toen ik geboren werd. Ze had MS, dus ik was het gewend dat zij niet alles kon en in een rolstoel zat. Hoewel zij haar best deed om positief te blijven en het gezellig te maken, vond ik het wel soms moeilijk. Door haar ziekte kon ze niet overal met mij heen, maar gelukkig kon ik altijd rekenen op de steun van Deborah en haar ouders. Ik mocht regelmatig met hen mee als ze bijvoorbeeld een dagje weggingen."

Deborah: "Dat was altijd leuk. En ik ging ook vaak met Marianne mee naar haar oma op de camping, die daar een staplek had. Geweldig vonden we dat."

Marianne: "Helaas werd Deborahs moeder ook ziek toen wij zeventien waren."

Deborah: "Ze voelde zich op een dag niet lekker en bleek vergevorderde suikerziekte te hebben. Een paar jaar daarna kreeg ze er nog longkanker bij. Ze overleed toen ik 22 jaar was. Een superheftige tijd, maar dankzij Marianne kwam ik erdoorheen."

Deze fout maken we nooit meer

Marianne: "Jammer genoeg overleed mijn moeder zeven jaar later, ik was toen 29 jaar. Ook dat was een heel verdrietige tijd, vooral ook omdat Deborah en ik in die periode al een aantal jaar geen contact meer hadden met elkaar."

2018: samen naar Nick en Simon.

Deborah: “Dit had vooral te maken met mijn verhuizing op mijn 25ste. Ik ging bij mijn vriend wonen, zo’n drie kwartier rijden van Beverwijk. Op zich viel de afstand nog wel mee, maar toch zagen Marianne en ik elkaar veel minder. Op een gegeven moment hadden we helemaal geen contact meer met elkaar.”

Marianne: “Ontzettend zonde, want ik miste Deborah wel. We hadden ook geen ruzie, het liep gewoon zo. Nadat mijn zoontje vier jaar later geboren werd, dacht ik op een dag: dit kan zo niet langer, ik heb haar nodig. En dus mailde ik haar.”

Deborah: “Ik was zo blij om Mariannes mail te lezen. We spraken af voor koffie en het was meteen weer als vanouds.”

Sweet memories

Marianne: “Inmiddels wonen we allebei in Drenthe, niet ver van de camping waar mijn oma stond en waar wij altijd naartoe gingen. Daar hebben Deborah en ik zo veel mooie herinneringen aan.”

Deborah: “Weet je nog hoe we als tieners achter de jongens op de camping aan zaten? Dat was zo spannend allemaal. Ik koester die herinneringen.”

Marianne: “Zeker! Mede hierdoor zijn we samen echt groot geworden.”

Tegenpolen

Marianne: “Ik ben wat rustiger en serieuzer.”

Deborah: “En ik ben best druk, ben altijd in voor een feestje. Verder is Marianne echt supernetjes en georganiseerd, maar van mij hoeft dat niet zo. Ik ben wat chaotischer. Onze mannen zijn trouwens het tegenovergestelde van ons. Mijn man heeft een rustig karakter, nog rustiger dan dat van Marianne.”

Marianne: “En die van mij is juist druk, nog drukker dan Deborah. Best grappig bedenk ik nu. We hebben allebei de mannelijke versies van elkaar gevonden, maar dan in het kwadraat.”

1992: koninginnedagmarkt in Beverwijk (links Marianne, rechts Deborah).

Vakantie op Mallorca in 1998.

‘Op een dag besepte ik dat ik haar nodig had’

Lol in het hotel op Mallorca.

2016: dagje Zwolle.

Op onze bucketlist

Marianne: “Ter ere van onze veertigste verjaardag en dertig jaar vriendschap willen we graag samen naar Mallorca.”

Deborah: “Daar zijn we als vijftienjarigen voor het eerst alleen op vakantie geweest, samen met mijn oma.”

Marianne: “Het was superleuk en daarom willen we terug om alles opnieuw te bezoeken.”

Deborah: “Concrete plannen hebben we nog niet, maar die komen er wel.”

Marianne: “Absoluut. Onze vriendschap is voor ons allebei enorm belangrijk, dus daar gaan we zeker ons best voor doen. Ik ben echt heel blij dat we elkaar weer hebben gevonden.”

Deborah: “Ik ook. Vanaf nu laten we elkaar nooit meer gaan!”

Ja of nee

Dezelfde tattoo nemen

Marianne: “Haha, nee. Wij zijn niet van de tatoeages.”

Ruzie

Marianne: “Ruzie, wij? Nee nooit.”

Deborah: “Klopt. We zijn acht jaar uit elkaar geweest, dus we kijken wel uit dat dat niet nog een keer gebeurt!”

Dezelfde muzieksmaak

Marianne: “Heerlijk, met z’n tweeën meeblèren op ons favoriete nummer *Pak maar m’n hand* van Nick en Simon! Maar eigenlijk blèren we alles mee van Nick en Simon.”

**MET JE
VRIENDIN IN
VRIENDIN?**
Willen jullie meedoen?
Mail dan naar
post@vriendin.nl